

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 13. januar 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 313 (MOF alm. del) stillet 17. december 2019 efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 313

Må kommuner stille øgede krav til støjgrænser, skyggekast m.m. i forbindelse med opsætning af vindmøller, end de der er fastsat af staten?

Svar

Jeg kan i forhold til Miljø- og Fødevareministeriets ressortområde oplyse følgende:

Støj fra vindmøller er reguleret ved Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 135 af 7. februar 2019 om støj fra vindmøller, der fastsætter bindende bestemmelser om tilladt støjniveau samt måle- og beregningsmetoder.

Det er i bekendtgørelsen fastlagt, at i de områder, der ifølge kommune- eller lokalplanlægning er reserveret til opstilling af flere vindmøller eller udlagt til vindmøllepark, og hvor anmeldelse sker fortløbende af enkelte vindmøller, kan kommunalbestyrelsen for at sikre, at det samlede støjbidrag fra alle vindmøllerne i de nævnte områder overholder bekendtgørelsens støjgrænser, stille mere vidtgående krav til støjbidraget fra den enkelte vindmølle end de støjgrænser, der fremgår af bekendtgørelsens § 4. Bekendtgørelsen giver derudover ikke kommunen mulighed for at fravige bekendtgørelsens støjgrænser.

I forhold til skyggekast kan jeg oplyse, at miljøbeskyttelsesloven ikke omfatter refleks- og skyggevirksomheder fra vindmøller, og kommunen har derfor ikke hjemmel til i medfør af miljøbeskyttelsesloven at stille krav til skyggekast fra vindmøller. I henhold til Miljø- og Fødevareministeriets oplysninger er der dog praksis for i konkrete projekter at tilstræbe, at nabobeboelser ikke påføres et samlet skyggekast i mere end 10 timer om året.

Jeg har tillige forelagt spørgsmålet for erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”Erhvervsstyrelsen har oplyst, at efter planloven skal kommuneplanen indeholde retningslinjer for en række emner bl.a. beliggenheden af tekniske anlæg som vindmøller. Når der i kommuneplanen foretages en udpegning af arealer til forskellige formål, og der fastsættes retningslinjer for områdernes anvendelse, sker dette på baggrund af en afvejning af en række interesser. Det ligger inden for kommunalbestyrelsens planlægningskompetence at afgøre, hvordan de forskellige interesser skal afvejes.

Erhvervsministeriets bekendtgørelse nr. 923 af 6. september 2019 om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller fastsætter bestemmelser, som kommunerne skal tage højde for i deres planlægning. Herunder om afstandskrav, der skal forebygges, at nabobebyggelse påvirkes væsentligt af visuelle gener som f.eks. skyggekast.

Det følger af bekendtgørelsen, at kommunalbestyrelsen ikke må fastsætte retningslinjer med generelle bestemmelser, der øger naboafstandskravet, som er fastsat i bekendtgørelsen. Når vindmøllerområderne udpeges, kan afstanden til nabobeboelse – efter en konkret vurdering – dog godt blive større, end bekendtgørelsens bestemmelse om mindst fire gange møllens totalhøjde. F.eks. kan hensynet til at sikre byudviklingsmuligheder godt resultere i en større afstand til eksisterende nabobeboelse. Andre eksempler kan være landskabs-, kulturhistoriske, natur- eller miljøinteresser, der nødvendiggør en større afstand i det konkrete tilfælde. Den planlægningsmæssige begrundelse skal altid være sagligt velbegrunderet”.

Lea Wermelin

/

Mikkel Dam Schwartz